

Aelg. 32.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia jeszcze jednej posady sekundaryusza I. klasy przy szpitalu św. Łazarza w Krakowie.

Wysoki Sejmie!

W szpitalu św. Łazarza w Krakowie, jak i w innych, dawał się czuć brak odpowiedniego, dokładnie odosobnionego miejsca dla pomieszczenia chorych zakaźnych.

Gdy za zezwoleniem Wysokiego Sejmu został wbudowany nowy magazyn artykułów żywności, zaraz obok kuchni szpitalnej, adaptowano stary budynek pomagazynowy na oddział rezerwowy, w którym od 12. kwietnia 1890 mieszczą się chorzy zakaźni.

Chorych tych jest zawsze znaczna ilość w szpitalu i tak było ich n. p.

od 12 do końca kwietnia 1890	30
w maju	36
w czerwcu	39
w lipcu	43.

Ponieważ oddział ten jest od szpitala oddalony, ponieważ dalej zachodzi obawa, ażeby posługa sama nie roznosiła zarazków po szpitalu, gdyby także na inne przychodziła oddziały, dlatego Wydział krajowy rozporządzeniem z dnia 13. maja b. r. L. W. 20.097 zezwolił, ażeby wyłącznie dla tego oddziału dodano stale jedną Siostrę miłosierdzia i posługę z trzech osób złożoną. Z tych samych powodów uznajemy za słuszne twierdzenie p. Dyrektora szpitala (akt L. W. 36.185/90), że oddział dla chorych zakaźnych powinien mieć swego osobnego sekundaryusza, któryby jedynie pracy na tym oddziale się oddawał i oddział ten prowadził.

Prócz względów na znaczną odległość od szpitala i niebezpieczeństwo zawleczenia zarazy na inne oddziały, przemawia za utworzeniem jeszcze jednej posady sekundaryusza i ta okoliczność, że od dłuższego czasu uskarża się komitet administracyjny szpitala na brak sił lekarskich; w sprawozdaniu Dyrekeyi o ekonomicznej, administracyjnej i lekarskiej czynności w szpitalu św. Łazarza za rok 1889 (akt L. W. 28.033/90). zamieszczona jest prośba

o utworzenie trzech jeszcze posad sekundaryuszków, a to dla oddziału chirurgicznego, położni-
czo-ginekologicznego i syfilitycznego.

Do prośby tej nie przychylił się Wydział krajowy, nie widząc podówczas koniecznej
potrzeby pomnożenia sił lekarskich dla powyższych trzech oddziałów.

Wobec tego jednak, że w szpitalu św. Łazarza w Krakowie w ogólności nie jest
za wiele służby lekarskiej, że dla oddziału zakaźnych konieczne osobnego przeznaczyć trzeba
lekarza, że wkońcu lekarz ten prawie samodzielnie oddział ten będzie prowadził; Wydział
krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Ustęp B. „Służba lekarska“ uchwalonego przez Sejm krajowy na posiedzeniu
z dnia 10. października 1878 roku, etatu posad i płac krajowego szpitala św. Łazarza w Kra-
kowie ma odłąd brzmieć jak następuje:

B. Służba lekarska:

- a) sześciu prymaryuszków (między nimi profesor położnictwa);
- b) siedmiu sekundaryuszków I. klasy;
- c) trzech sekundaryuszków II. klasy;
- d) akuszerka;
- e) aptekarz;
- f) prosektor;
- g) chemik.

II. Do budżetu szpitala św. Łazarza w Krakowie Rub. I. poz. 4. wydatków na rok
1891 wstawić się na płacę dla 7 sekundaryuszków I. klasy kwotę czterech tysięcy dwustu
(4.200 zł.) zamiast preliminarowanej 3.600.

We Lwowie dnia 30. sierpnia 1890.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

Tarnowski w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Członek Wydziału krajowego.